

Nalja jutukesed.

Tütar: „Jumala pärast, ema, minu raha-tott on kadunud; see noor mees, kes minu lõrwas istus, on wist waras!“ — Ema: „Kui lohmetand! Kas Sina siis ei märkanud, kui tema käe Sinu tasfusse pistis?“ — Tütar: „Mätkasin täll — aga — mina arwasin, et tema üht firjalest minu tasfusse pistaks.“

Poisike tuleb koolieksamilt koju ja häälab töömuga: „Emo, mina sain esimese hinna senafirjutamise eest!“ — „Aga loida see võimalik on, Sina olid ju illa viimane klassis?“ — „Ja, õiguse pärast sai seda minu sõber Paul, kui meie aga koju läksime, siis kantaks tema kringituse raamatukotlist ära ja mina leidsin.“

Leeriis küsis kirikuõpetaja: „Ütlesge lapset, kui mitmesugusel viisil võib seitsemendema käsu waasta pattu teha?“ — Lapset ei leidnud vastust ja kirikuõpetaja pööras ennast laasa tulnud wanade poole: „Noh, mõlder Matilist, ütlesge Teie, loida igapäiwases elus seitsemenda käsu waasta pattu tehasse?“ — Matilist: „Kirikherra, sellega ei ole minul enam tegemist, wesi on nüüd minu poja käe.“
